

Starší Bruce A. Carlson

Sedmdesátník

Když Pán přikazuje

Věrná poslušnost, bez ohledu na zjevnou velikost úkolu, zajistí Pánovo vedení, pomoc a pokoj.

Jeden příběh vypráví o dvou nadšencích, kteří si pronajali malé letadlo na cestu k jezeru na jejich každoroční rybářský výlet. Po úspěšném rybaření se pilot pro ně vrátil. Ale hned jim řekl, že jeho malé letadlo neunes je, jejich výbavu a k tomu nachytané ryby. Bude nutné letět dvakrát.

Rybářům se ale nelíbilo, že by měli platit druhý let. A tak poté, co slíbili, že vše dobře poskládají a že zaplatí malý příplatek, pilot váhavě souhlasil s tím, že se o let pokusí.

Když se pilotovi konečně podařilo dostat letadlo do vzduchu, rybáři se znalecky ušklíbli. Ale po několika vteřinách letadlo ztratilo rychlost a zřítilo se do bažinaté oblasti na konci jezera.

Letadlo ztratilo vzlak, protože na ně přestal působit tak zvaný „přízemní efekt“. K přízemnímu efektu dochází tehdy, když je vzduch stlačován mezi křídly letadla a povrchem země – když jsou velmi blízko u sebe. V tomto případě se letadlo sice vzneslo díky přízemnímu efektu, ale dál muselo letět svou vlastní silou, a na to už prostě nemělo.

Naštěstí nedošlo k žádnému vážnému zranění, a když se rybáři vzpamatovali, jeden se zeptal druhého: „Co se

stalo?“ Ten mu odpověděl: „Zřítili jsme se při startu – asi sto metrů od místa, kde jsme skončili vloni!“

Stejně jako tito dva rybáři i my si někdy myslíme, že musí existovat snazší cesta, zkratka nebo úprava Pánových přikázání, jež vezme v úvahu naše individuální okolnosti. Takovýmito myšlenkami vlastně popíráme, že striktní poslušnost Božích zákonů přináší Jeho požehnání a že nedodržování Jeho zákonů vede k předvídatelným následkům.

Harold B. Lee v době, kdy byl ustanoven presidentem Církve, řekl: „Bezpečí Církve spočívá v tom, že členové dodržují přikázání. ... Když přikázání dodržují, požehnání přicházejí.“¹

Když se rozhodneme neuposlechnout přikázání, je to obvykle proto, že jsme 1) přesvědčili sami sebe, že se nás dané přikázání netýká; 2) že si nemyslíme, že je dané přikázání důležité; nebo 3) jsme si jisti tím, že dané přikázání je příliš těžké dodržovat.

1. Dané přikázání se mě netýká

Během posledních let vlády krále Šalomouna mu Pán skrze svého proroka řekl: „Odrhnu království toto od tebe, a dám je služebníku tvému.“²

Krátce poté prorok Achiáš uvedl, že oním služebníkem je Jeroboám,

„pracovitý“³ muž, jehož Šalomoun „ustanovil ... nade všemi platy z domu Jozefa“⁴. Jeroboámovy povinnosti vyžadovaly, aby cestoval z hor Efraimu, kde žil, do Jeruzaléma, hlavního města. Při jedné z těchto cest se s ním Achiáš setkal. Pán skrze Achiáše řekl: „Dám tobě desatero [kmenů].“⁴ Také Jeroboáma poučil: „Jestliže ... choditi budeš po cestách mých, ... ostříhaje ustanovení mých a přikázání mých, ... budu s tebou ... a dám tobě lid Izraelský.“⁵

Když se Šalomoun doslechl o Achiášově proroctví, chtěl Jeroboáma zabít, a tak Jeroboám uprchl do Egypta.⁶ Po Šalomounově smrti se Jeroboám z vyhnanství vrátil do severní části Izraele a začal vést deset severních kmenů.⁷

Ale Jeroboámův plán jak vládnout království byl směsicí dobra a zla. Hlavním městem ustanovil Sichem, město s velkým náboženským významem pro jeho lid. Vnesl však do jejich bohoslužby satanské rituály.⁸

Jeroboám přesvědčil sám sebe, že některá Boží přikázání se ho netýkají. Následkem jeho činů byli všichni jeho potomci zabiti a kvůli pohanským praktikám, jež vnesl do jejich posvátných obřadů, bylo deset kmenů Izraele nakonec ze svého dědictví vyhnáno.⁹

Stejně jako vzlétnutí díky přízemnímu efektu s větší vahou, než kolik letadlo unese, povede k hrozným následkům, naše částečné nebo výběrové dodržování Božích zákonů nepřinese plnost požehnání pramenící z poslušnosti.

2. Dané přikázání není důležité

O desítky let později Náman, syrský válečný hrdina, „muž ... udatný“¹⁰, putoval ze své rodné země do

Izraele a přišel ke králi Joramovi, aby ho uzdravil z malomocenství.¹¹

Náman byl poslán k proroku Elizeovi. „Poslal pak k němu Elizeus posla, řka: Jdi a umej se sedmkrát v Jordáně, ... a čist budeš.“¹²

Náman se urazil navzdory prorockému slibu, že bude uzdraven, protože ho Elizeus osobně nepozdravil, a ještě více ho pobouřil prorokův pokyn, aby se sedmkrát umyl v malém a kalném Jordánu. Jeho pýcha vyžadovala něco význačnějšího a vznešenějšího, něco, co by odpovídalo jeho postavení ve společnosti.

Naštěstí ho jeho služebníci přesvědčili, že když proroka poslechne – bez ohledu na to, co prorok řekl, že má udělat – přinese to Pánova požehnání. Náman se podle příkazu umyl v Jordánu a díky poslušnosti se z malomocenství vyléčil.¹³

Poslušnost Pánových přikázání, bez ohledu na to, jak triviální nebo nedůležitá nám připadají, bude určitě přinášet Jeho slíbená požehnání.

3. Dané přikázání je zkrátka moc těžké

Prorok Lehi podle Pánova příkazu vedl svou rodinu do pustiny. Během prvních dnů cesty poučoval svého syna Lemuela, aby byl „pevný a stálý a neochvějný v zachovávání přikázání Páně“.¹⁴

Když však přišel požadavek od proroka, aby se vrátili do Jeruzaléma a získali mosazné desky obsahující „záznam o Židech“¹⁵, oba nejstarší synové se bouřili se slovy: „[To] je těžké.“¹⁶

Přestože Nefiho starší bratři reptali, díky jeho víře v Pánova přikázání a díky jeho poslušnosti těchto přikázání ony mosazné desky získali. Národ byl zbudován, jazyk byl zachován a následující generace se učily evangeliu Ježíše Krista.

Někdy si možná zdůvodňujeme, že Pán pochopí naši neposlušnost, protože kvůli našim zvláštním okolnostem je dodržování Jeho zákonů těžké, trapné nebo dokonce bolestivé. Ale věrná poslušnost, bez ohledu na zjevnou velikost úkolu, zajistí Pánovo vedení, pomoc a pokoj.

Prorok Joseph Smith dvakrát naléhavě prosil Pána, zda by si Martin Harris, blízký přítel, mohl odnést prvních 116 stran rukopisu s přeloženým textem z knihy Lehiovy z Harmony v Pensylvánii zpět do Palmyry. Pán po každé Josephovi odpověděl, aby rukopis panu Harrisovi nesvěřoval.

Martin Harris chtěl použít přeložený materiál jako důkaz, jímž by ukončil pomluvy, které jeho známi šířili o jeho přátelství s Josephem Smithem. Když Joseph požádal potřetí, Pán mu dal svolení.¹⁷

Martin Harris rukopis ztratil, a kvůli tomu byly desky Proroku Josephu Smithovi na delší dobu odebrány. Po tomto bolestivém ponaučení Prorok Joseph řekl: „Dal jsem si toto pravidlo: *Když Pán něco přikazuje, udělej to.*“¹⁸ Toto má a může být i pravidlo naše.

Pánova odpověď, jsme-li poslušni Jeho přikázání, je jistá. Slíbil nám:

„Budeš-li zachovávat přikázání má a vytrváš-li do konce, budeš mít věčný život.“¹⁹

Dále nám radí: „Já, Pán, jsem milosrdný a milostivý k těm, kdož se mne bojí, a těší mne pocítí ty, kdož mi slouží ve spravedlivosti a v pravdě do konce.“²⁰

Poslušnost Pánových přikázání nás ujišťuje o správnosti zvolené cesty, opravňuje nás mít při práci Jeho vedení a pokyny, a nabízí nám možnost být jako náš Spasitel, Ježíš Kristus, a vrátit se do Otcovy přítomnosti.

Modlím se o to, abychom se každý den snažili být poslušnější zákonů, obřadů a přikázání evangelia Ježíše Krista, aby nám v našem životě mohl žehnat plněji.

Svědčím o tom, že poslušnost Božích přikázání přináší pozeňání nebe, že náš Nebeský Otec a Jeho Syn, Ježíš Kristus, žijí, že Kniha Mormonova je slovo Boží a že prezident Thomas S. Monson je Pánův prorok dnes – ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Harold B. Lee, citován v Stephen W. Gibson, „Presidency Meets the Press“, *Church News*, July 15, 1972, 3.
2. 1. Královská 11:11.
3. 1. Královská 11:28.
4. 1. Královská 11:31.
5. 1. Královská 11:38.
6. Viz 1. Královská 11:40.
7. Viz 1. Královská 12:2–3, 20.
8. Viz 1. Královská 12:25–30.
9. Viz 1. Královská 14:10, 15–16.
10. 2. Královská 5:1.
11. Viz 2. Královská 5:5–6.
12. 2. Královská 5:10.
13. Viz 2. Královská 5:11–14.
14. 1. Nefi 2:10.
15. 1. Nefi 3:3.
16. 1. Nefi 3:5.
17. Viz *History of the Church*, 1:20–21; Nauka a smlouvy 3: 10.
18. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), 160.
19. Nauka a smlouvy 14:7.
20. Nauka a smlouvy 76:5; zvýraznění přidáno.

Starší David A. Bednar

Kvorum Dvanácti apoštolů

Budte bedliví se vší ustavičností

Duchovní systém včasného varování ... může rodičům v Sionu pomoci k bdělosti a rozlišování obledně svých dětí.

Nedávno jsem jel autem, když vtom mi začaly na přední sklo padat dešťové kapky z bouřky. Na světelném ukazateli vedle silnice se objevilo aktuální varování: „Vpředu voda na silnici.“ Povrch, po kterém jsem jel, se zdál docela bezpečný. Ale tato zásadní informace mi umožnila připravit se na možné riziko, jež jsem neočekával a nemohl ještě vidět. Pokračoval jsem v cestě ke svému cíli, ale zpomalil jsem a dával jsem pozor na další známky nebezpečí.

Signály včasného varování se projevují v mnoha oblastech našeho života. Například horečka může být prvním příznakem nemoci. Existují rozmanité ukazatele pro stav financí a trhu práce, se kterými lze předpovídat budoucí trendy v ekonomice dané oblasti nebo státu. A podle toho, ve které části světa žijeme, můžeme dostávat varování před povodněmi, lavinami, hurikány, tsunami, tornády nebo sněhovými bouřkami.

Jsmo také pozeňání duchovními signály včasného varování, jež nás chrání a poskytují nám vedení v životě. Vzpomeňme si, jak Bůh upozornil Noéma na věci zatím neviditelné, a ten

pak „připravoval koráb k zachování domu svého“ (Židům 11:7).

Lehi byl varován, aby odešel z Jeruzaléma a aby svou rodinu odvedl do pustiny, protože lidé, jimž předtím kázal pokání, se ho snažili zabít (viz 1. Nefi 2:1–2).

I samotný Spasitel byl zachráněn díky varování anděla. „Aj, anděl Páně ukázal se Jozefovi ve snách, řka: Vstana, vezmi děťátko i matku jeho, a utec do Egypta, a buď tam, dokudž nepovím tobě, neboť bude Heródes hledati děťátko, aby je zahubil.“ (Matouš 2:13.)

Zamysleme se nad slovy, jež užívá Pán ve zjevení známém jako Slovo moudrosti: „V důsledku zla a plánů,

